Lieta Nr. C16080614

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2014. gada 26.novembrī

Jēkabpils rajona tiesa
tiesnesis V.Trušels
izskatot rakstveida procesā civillietu AS „Moda Kapitāls" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu,

konstatēja:

prasītājs AS „Moda Kapitāls" (turpmāk - Prasītājs) iesniedzis tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ (turpmāk - Atbildētāja) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2008. gada 22.janvārī starp AS „Moda Kapitāls" (pirms nosaukuma maiņas AS "Lombards Moda") un Atbildētāju ticis noslēgts aizdevuma līgums Nr. 3 (turpmāk – Aizdevuma līgums), pamatojoties uz kuru Prasītājs 2008. gada 22.janvārī izsniedzis Atbildētājam kredītu *euro* 213.43 (LVL 150.00) apmērā.

Atbildētājs, parakstot Aizdevuma līgumu, apņēmies ievērot Aizdevuma līgumā noteikto, tas ir, samaksāt Prasītājam maksājumus saskaņā ar Aizdevuma līgumu un citus pamatotus un Aizdevuma līgumā noteiktos maksājumus.

Atbilstoši Aizdevuma līgumam, puses vienojušas, ka samaksa par kredīta izmantošanu ir 13.00 % mēnesī no atlikušās kredīta summas.

Kredīta atmaksas termiņš ticis noteikts 25.07.2008.

Atbildētājs ar Aizdevuma līgumu uzņemtās saistības nav izpildījis, nav veicis nevienu maksājumu.

Tā kā Atbildētājs ir pieļāvis samaksas termiņa nokavējumu, Prasītājs piemērojis Aizdevuma līguma 4.5.punkta noteikumus, kas paredzot, ka Atbildētājam jāmaksā Prasītājam līgumsodu 3 % apmērā no savlaicīgi neveiktās kredīta pamatsummas par katru kavējuma dienu.

Ievērojot Civillikuma 1.pantu un Prasītāja vēlēšanos noteikt samērīgu līgumsodu, Prasītājs prasa no Atbildētāja līgumsodu galvenā parāda apmērā.

Pamatojot prasību ar Civillikuma 1756., 1759., 1765., 1587., 1590., 1591., 1716., 1720., 1756., 1765.pantu un 1946.panta pirmo daļu, Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja izsniegtā, bet neatmaksātā kredīta summu *euro* 213.43, procentus par kredīta izmantošanu *euro* 166.51, līgumsodu *euro* 213.43 – kopā *euro* 593.37 un tiesāšanās

izdevumus, kā arī lūdz noteikt Prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas, sākot ar lietas izskatīšanas dienu. Prasītājs lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} pantu Atbildētājam tika nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot termiņu aizpildītas paskaidrojuma veidlapas par prasību iesniegšanai tiesā.

Saskaņā ar 56.panta piekto daļu tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.1 panta otro daļu, tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi un dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Atbildētāja nav atspēkojusi prezumpciju par dokumentu saņemšanu.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus nav iesniegusi, iebildumus pret pieteikumu nav cēlusi, nav pieteikusi lūgumu lietu izskatīt tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.25 panta otrā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Lietu tiesa 2014.gada 26.novembrī izskata rakstveida procesā, par ko pusēm 2014.gada 3.novembrī nosūtīts paziņojums.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota, bet apmierināma daļēji.

Lietā nepastāv strīds par to, ka Līgums noslēgts tiesīgi, līdz ar ko, saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tas uzliek līdzējiem par pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma.

Ar lietā iesniegto 2008.gada 22.janvāra Aizdevuma līgumu un Līguma vispārējiem noteikumiem (lietas 12. - 16.lapa), un kases izdevumu orderi Nr.877 (lietas 18.lapa), Prasītājs pierādījis Atbildētāja parādsaistību esamību.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis. Tiesai nav pamata apšaubīt pamatparāda *euro* 213.43 (Ls 150) apmēru, jo Atbildētājs tiesā nav iesniedzis parāda samaksas pierādījumus.

Prasītājs lūdz piedzīt pielīgtos, bet nesaņemtos procentus par Kredīta izmantošanu 5 *euro* 166.51.

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1753. pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844. p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1763.panta 1.punkts nosaka, ka procentu pieaugums apstājas: 1) kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

No Aizdevuma līguma redzams, ka puses vienojušās, ka mēneša procentu likme noteikta 13 % mēnesī. Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 2.1.apakšpunktā puses vienojušās, ka kredīta ņēmējs apņemas atmaksāt kredīta summu un maksāt procentus

saskaņā ar līgumam pievienoto maksājuma grafiku. No Aizdevuma līgumam pievienotā maksājuma grafika, kuru Atbildētājs parakstījis, redzams, ka Atbildētājs par kredīta izmantošanu apņēmies samaksāt procentus *euro* 166.51 (Ls 117.00) apmērā (lietas 17.lapa). Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja aprēķināto procentu par kredīta lietošanu apmēru, līdz ar to prasība par procentu par aizdevuma lietošanu *euro* 166.51 apmērā ir pamatota un apmierināma un piedzenama no Atbildētāja par labu Prasītājam.

Prasītājs, atsaucoties uz Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 4.1. punktu, lūdz piedzīt līgumsodu *euro* 213.43.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Ja saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods maksājams par saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi, tad, pārbaudot tā atbilstību samērīguma un taisnīguma principam, ir jāvērtē pieprasītā līgumsoda samērojamība attiecībā pret pamatparādu (*sal. Senāta 2011.gada 9.novembra lēmumu lietā Nr.SPC-63*).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.pantu tiesa izspriež civillietas saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, Latvijas Republikas saistošiem starptautiskajiem līgumiem un Eiropas Savienības tiesību normām, kā arī ņem vērā judikatūru. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments 2013.gada 12.marta spriedumā, lietā Nr. SKC – 108/2013 ir atzinis, ka no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta 11. daļas izriet, ka, pat neesot prasībai par kāda līguma noteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, tiesai uzdots šādu noteikumu nepiemērot, ja tas ir netaisnīgs no patērētāju tiesību viedokļa un izšķirot civiltiesisko strīdu, tiesai ir tiesības patstāvīgi izvērtēt līguma noteikumus pušu tiesiskās vienlīdzības, tai skaitā, labticīguma aspektā. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments 2011.gada 12.janvāra spriedumā, lietā Nr. SKC – 25/2011, kurā vērtēts līgumsods 1% apmērā, atzinis, ka līgumsods saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu ir pametums, ko kāds uzņēmies ciest sakarā ar savu saistību, ja viņš šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Piemērojot šo pantu burtiski līgumā noteiktajam līgumsoda apmēram – viens procents no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu, jānonāk pie secinājuma, ka parādnieks labprātīgi uzņēmies ciest sekas, kas, ja nokavējums būtu viens gads, matemātiskā izteiksmē gandrīz četras reizes pārsniedz pamatparādu. Vērtējot to pēc ekonomiskās būtības, jākonstatē, ka parādnieks uzņēmies nevis konkrēti izmērāmu ,,pametumu", bet maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai. Senāta ieskatā, līgumā nevar būt ietverta šāda līgumsoda būtība, jo, kaut arī Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, ir jābūt tā saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos ekstremālos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principu.

Tā kā lietā nodibināts fakts, ka atbildētājs ir kavējis ar līgumu uzņemtās saistības, tiesa atzīst, ka atbildētājam Civillikuma 1716.panta izpratnē ir pienākums maksāt līgumsodu, bet līgumsods nosakāms ievērojot taisnīguma un samērīguma principu.

Ņemot vērā minēto, Civillikuma 1587., 1716., 1717., 1720.panta jēgumu kopsakarā ar Civillikuma 1.pantu, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams līgumsods 10 % apmērā no galvenā parāda summas, jeb *euro* 21.34 (*euro* 213..43 x 10 %) apmērā.

No lietās materiāliem secināms, ka ne līdz prasības celšanas dienai tiesā, ne līdz prasības izskatīšanai tiesā Atbildētājs parādu nav samaksājis, kā arī nav apstrīdējis parāda summu.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji un no Atbildētāja par labu Prasītājam piedzenama kopējā parāda summa *euro* 401.28 apmērā.

Prasītājam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem, ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt sešus procentus no simta gadā, ievērojot Civillikuma 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas noteikumiem, daļēji apmierinot prasību, daļēji apmierināms arī Prasītāja lūgums par tiesas izdevumu piedziņu no Atbildētāja. Prasītāja labā no Atbildētāja piedzenama valsts nodeva proporcionāli prasības apmierinātajai daļai *euro* 71.14, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi - par tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu *euro* 4.70.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms 10 dienu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Vadoties no teiktā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 199., 41., 195., 204.[1], 250.[25] pantu tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS „Moda Kapitāls”**,** reģistrācijas numurs 40003345861, izsniegtā, bet neatmaksātā kredīta summu *euro* 213.43, procentus par kredīta izmantošanu *euro* 166.51*,* līgumsodu *euro* 21.34, tiesas izdevumus – valsts nodevu *euro* 71.14, izdevumus par tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu *euro* 4.70, kopējā summā *euro* 477.12 (četri simti septiņdesmit septiņi *euro* 12 *euro* centi), iemaksājot minēto summu Prasītāja norēķinu kontā LV63HABA0551034055389, AS „Swedbank”, pārējā daļā prasību noraidīt.

Noteikt AS „Moda Kapitāls” tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas – *euro* 213.43, sākot ar lietas izskatīšanas dienu līdz sprieduma izpildei.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā. Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnesis
V.Trušels